



Historia

W roku 1918 w Gilowicach istniało już 20 pasiek z liczbą około 108 pni. Rodziny pszczele hodowane były w ulach "kłodach", które przetrwały do 1935 roku.

Ul ramkowy wprowadził jako pierwszy w roku 1923 Jan Sroka. On też pierwszy wprowadził do gospodarki pasiecznej węzę i miodarkę. Prenumerował "Pszczelarstwo w Polsce", "Bartnik postępowy" i "Pszczelarz Wielkopolski". Jan Sroka i Józef Lubber byli pierwszymi członkami powstałego w roku 1923 Polskiego Związku Pszczelarzy. W wyniku wojny 1939 - 1945 90% pasiek uległo zniszczeniu. Ocalało zaledwie 12 pni.

W 1946 roku Antoni Gibas nabył pszczoły w okolicach Raciborza, Jan Sroka w Ślemieniu na Ceretniku, a Michał Satława w Okrajniku. Stopniowo ale systematycznie wzrastała liczba pasiek i rodzin pszczelich. W roku 1975 zarejestrowano w Gilowicach 257 pni, a w roku 1985 1027 pni i 120 pasiek. Obecnie po spustoszeniach jakie poczyniła w pszczelarstwie warroza zarejestrowanych jest 850 pni i 70 pasiek.

Pierwsze kontakty ze Związkiem Pszczelarskim odnotowujemy w roku 1950, kiedy to w związku z pojawieniem się choroby roztoczowej Wincenty Mrózek z Łękawicy przeprowadził wśród tutejszych pszczelarzy szkolenie i rozprowadził potrzebne leki. Z jego inicjatywy w roku 1958 w Łękawicy powstało koło, którego został przewodniczącym. Koło pszczelarskie w Łękawicy organizowało szkolenie i wycieczki dydaktyczne do przodujących pasiek w Brennej i Wapienicy.

W roku 1968 z inicjatywy Józefa Lejawki powstało koło pszczelarzy w Rychwałdzie. Przewodniczącym tego koła był Jan Kastelik, a po nim Edward Pyclik. Józef Lejawka w roku 1965 ukończył w Krakowie mistrzowski kurs z zakresu pszczelarstwa. Swoją wiedzę i doświadczeniem dzielił się z pszczelarzami w okolicznych kołach i na terenie całego ówczesnego województwa krakowskiego. Pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji we władzach związku w Żywcu, w Krakowie, a potem w Bielsku Białym.

W roku 1970 z inicjatywy takich doświadczonych pszczelarzy jak Antoni Gibas, Józef Lejawka i Augustyn Walaszek powstało koło pszczelarskie w Gilowicach. Prezesem koła wybrany został Augustyn Walaszek, a jego zastępcą Hieronim Krupa. Po paru latach ze względu na stan zdrowia prezesa, powołano tymczasowy zarząd na czele którego stanął Julian Lubber. W roku 1977 prezesem koła wybrany został pełniący tę funkcję do 2014 r. Marian Adamek. Obecnie prezesem jest Piotr Biernat. Od samego początku działalności koła postawiono na szkolenie pszczelarzy. Odbyło się dziesiątki prelekcji prowadzonych m.in. przez takie autorytety jak ks. Henryk Ostach, Tadeusz Sabat, Jan Paluch, doc. Ryszard Kostecki i inni. W roku 1973 członkowie koła uczestniczyli w kursie mistrzowskim w Wadowicach.

W roku 1975 Wojewódzki Zarząd PZP przemianował koło w Gilowicach w Gminne Koło Pszczelarzy.

W roku 1978 odbyła się wycieczka koła do Zakładu Higieny i Chorób Pszczoł w Swarzędzu, którym kierował doc. Ryszard Kostecki, w roku 1979 do Kamiannej - siedziby ks. Ostacha. W roku 1979 odbył się roczny kurs na mistrza pszczelarskiego, który ukończyło 20 pszczelarzy z Gilowic. We współzawodnictwie na najlepsze koło w województwie bielskim koło gilowickie w roku 1987 zajęło I miejsce, a w roku 1989 III miejsce.

Pasieki wielopokoleniowe

Najstarszą pasiekę na terenie Ślemieńszczyzny założył w roku 1863 Józef Górny w Ślemieniu. Po jego śmierci pasiekę przejął Franciszek Kantyka, a jego następcą został jego zięć Wojciech Bąk. We wsi Las najstarsza pasieka założona była w roku 1945 przez Jana Gąsiorka, którą prowadzi do dnia dzisiejszego z wielkim zapałem i poświęceniem.

W Koconiu najstarsza pasieka pochodzi z roku 1952 założona przez Piotra Małysiaka. W roku 1962 pasiekę po nim przejął Jan Micor.

W Okrajniku najstarsza pasieka powstała w 1930 roku u Rudolfa Talika, prowadzona po dzień



dzisiejszy przez jego syna Rudolfa juniora.

Najstarszą pasiekę w Kocierzu założył w roku 1929 Władysław Kolonko. Od roku 1954 prowadzi ją Władysław Raczek

W Łękawicy najstarsza pasieka założona była przez Jana Mrózka w roku 1935. Od 1945 roku prowadzi ją jego syn Mieczysław.

W Oczkowie najstarsza pasieka założona była przez Jana Jasiewicza. Dzieło ojca kontynuuje jego syn Czesław.